

Rógvi á Rógvu
Valevni hjá Tjóðveldi

Havnin er býurin, vit vilja búgva í

Tað er gleðiligt at Bústaðarfelagið (gamli Húsalánsgrunnurin) hevur fingið heimildir til at veita lán og at reka leigu- og lutaíbúðir, tí tørvurin á lestrar- leigu- og lutaíbúðum er vaksin nógv seinnu árin.

Kommunu-skúlaøkið

Vit áttu at rivið gamla kommunuskúlan niður, bygt íbúðarlonir istaðin og fingið eitt fyrimyndarligt umhvørvi og savningarstað fyri øll.

Tað er trupult hjá lágløntum, lesandi og

støkum, at skapa sær eina framtíð í Havn Vilja vit at Tórshavnar kommunu skal vaksa, er alneyðugt at skapa karmar og góðar umstøður fyri borgaran at seta búgv.

Eru bústaðarumstøðurnar ikki nøktandi, velja fleiri heldur eina framtíð uttanlands, har bústaðarmarknaðurin er fjølbroyttari enn okkara.

Ein iløga í fragari bústaðarviðurskifi er ein iløga í trivnaðin. Hetta er bráðneyðugt vilja vit hava vøkstur og vælfærd í Havn.

Finnogi Arge

Gerið Havnina til lestrarbý

Aftaná Hoydalar fór eg í 1975 á Fróðskaparsetrið í 2 ár. Jóhan Hendrik W Poulsen hevði avloyst Christian Matras, sum framvegis hevði nakrar fáar tímar. Skemtingarsami Mortan Nolsøe undirvísti saman við Ole Jacobsen, Ulf Zachariassen, norska gestalæraunum Trygvi Skomedal og svianum Bjørn Hagstrøm, sum altíð setti sær og øðrum sera høg mál.

Vit vóru ikki nógvir næmingar tá, men lestrarumhvørvið var gott, og vit fingtu ein førning fyri lívið. Tí fegnist eg um, at Fróðskaparsetrið 37 ár seinni

hevur ment seg til ein depil, har umleið 100 fólk starvast og talið av lesandi er farið uppum 650. Stóri vøksturin kemur tó mest av samlegggingum við aðrar skúlar í høvuðsstaðnum í eini roynd at skapa eitt samhangandi undirvísingarumhvørvi.

Fiskivinnan er at kalla horvin úr høvuðsstaðnum, og tær stóru framleiðslueindirnar liggja nú í Norðoyggjum, Eysturoynni, Vágoynni og Suðuroynni. Havnin eigur ongan part av fiskatilfeinginum, og hetta sæst á Vestaru Vág, har bert eitt sindur av landingarvirksemi er.

Havnin skal tí finna nýtt virksemi til fólk, her býr. Fremsta boðið í lötuni er at gera býin til ein lestrarbý við øllum tí avleidda virkseminum, sum kann standast av hesum (t.d. matstovur, íbúðir og aðrar tænastur).

Skal hetta eydnast, má fólk standa saman um átakið. Tað ber ikki til at spjaða hægri undirvísing um alt landið, og tí mugu møguligar ætlanir um at flyta sjóvinnuútbúgvingarnar úr Havnini sleppast.

Tað er ikki nóg mikið at hava útbúgvingarnar í sama býi, tær mugu savnast á sama øki, campus, soleiðis at vit

veruliga fáa gjørt ein lestrarfelagsskap fyri tey lesandi.

Størsta vandamálið í lötuni er fráflytingin. Onga aðrastaðni rýmir helvtin av studentunum av landinum á hvørjum ári, men skal føroyski ungdomurin nema sær vitan, noyðist hann ofta at fara. Tí eiga vit at gera alt fyri at geva ungdominum ein møguleika fyri at vera verandi í landinum. University of Faroe Islands kundi verði ein partur av loysnini.

Heðin Mortensen

Borgarstjóri í Tórshavnar kommunu

Sigrún Mohr

Valevni á lista C.

Rørsla og heilsa

Vit vita, hvussu stóran týðning heilsan hevur at siga fyri okkum øll, bæði um sum gomul. Við rørslu kunnu vit vera við til at byrgja fyri mongum brekum og sjúkum. Fyribyrging er bæði betri og biligari enn eftirviðgerð: Betri, tí tann fríski fær betri lívsdygd, og biligari, tí samfelagið sleppur undan at fara undir viðgerðargongdir, sum í mongum førum eru bæði drúgvar og dýrar.

Her í høvuðsstaðnum eru vit tibetur rættiliga væl fyri í so máta, tí vit hava alskyns tilboð, tá ið um rørslu ræður, bæði til ung og gomul. Tórshavnar kommunu hevur á hesum øki skapað karmar og umstøður fyri, at fólk fáa høvi til at

venja og vera væl fyri. Men hesi tilboð eiga at gerast enn meira fjøltáttað og fleiri, serliga í sambandi við innanduraítróttir, sum kunnu venjast alt árið.

Ein ítrótt, ið enn er ikki komin til Føroya, er Squash. Hon kostar lutfalsliga lítið at fara undir. Hon vendir sær til øll, bæði ung sum eldri. Hon er heilsugóð, og hon er stuttlig. Hetta er sera væl dámd ítrótt í londunum kring okkum.

Nýhugsan og nýskapan eru lykkaðini.

Grundin undir hørðu virðunum eru bleytu virðini.

Verði eg vald tann 13. novembur, er hetta eitt av málunum, eg fari at virka fyri.

Oljuinntøkur til flogvøll og sjúkrahús

Enn hevur spurningurin ikki verið so nógv frammi, men eg kenni meg rættiliga vísan í, at flestu føroyingar munnu hava ta áskoðan, at tá olja og gass eru funnin í undirgrundini, so skulu vit seta inntøkurnar í ein oljugrunn. Hesin skal fyrst og fremst skal tryggja komandi ættarlið, men eisini vera ein framtíðartrygd hjá samfelagnum yvirhøvur, skuldu kreppur herjað.

Samstundis er greitt, at í tí lötuni, tann fyrsti føroyski oljufundurin er veruleiki, so fer tað eisini at siggjast aftur. Avkastið av inntøkunum fer at koma út í samfelagsrenslid, og tá er spurningurin, hvussu vit handfara hesa inntøku.

Sjálvandi skulu vit ikki selja skinnið, fyrr enn bjørn-

in er skotin, men eg veit av drúgvum royndum sum politikari, at tú altíð eigur at leggja ætlanir og hava tankar um framtíðina, tí tað er tað skilabesta at gera.

Fái eg til ta tíð nakra ávirkan á, hvussu inntøkurnar frá oljuvinnuni verða handfarnar, so vil eg mæla til eina raðfesting, har vit bæði hava ein oljugrunn, men eisini seta pening av til útbúgving og mentan. Hesi bæði eru sera avgerandi fyri, at fólk kunnu stóðast her á landi, og samstundis eru tað hesi bæði, ið fremst av øllum kunnu kjølfesta okkara samleika sum fólk og tjóð.

Skulu vit vera før fyri at hava eina slíka menning, ið er treytin fyri at bera Føroyar fram á leið, kunnu vit heldur

ikki lata eyguni aftur fyri, at alneyðugt verður at raðfesta ein nýggjan flogvøll á Glyvursnesi, ið saman við verandi flogvølli skal kunna byggja brýr millum Føroyar og útheimin. Bæði sum eitt amboð hjá okkara útflutningsvinnu og sum ein trygd fyri støðugari ferðing til og úr Føroyum.

Skal seg so annars eisini vísa á eitt annað ítøkiligt umráði, ið eigur at fáa beinleiðis gagn av teimum inntøkum, komandi oljuvinnan fer at skapa, so stendur eitt nútímans og vælvirkandi Landssjúkrahús ovarlaga á mínum ynskilista. Hetta eigur at minka um tørvin at senda sjúklingar burtur í onnur lond at fáa heilsuþót, tí vit á okkara egna Lands-

sjúkrahúsi skulu kunna veita alla viðgerð, samstundis sum vit skulu kunna byggja upp vitan og dugna í okkara heilsuverki, so bæði lækna og heilsufólk annars trívast og stóðast her.

Við støðugum ferðasambandi og einum góðum Landssjúkrahúsi verða Føroyar tá eitt land, ið kann veita bæði føroyingum og øðrum ta viðgerð, ið er fyri neyðini. Tá verður tað ikki bara so, at vit fara í onnur lond at leita okkum hjálp, men at onnur fara at koma til okkara.